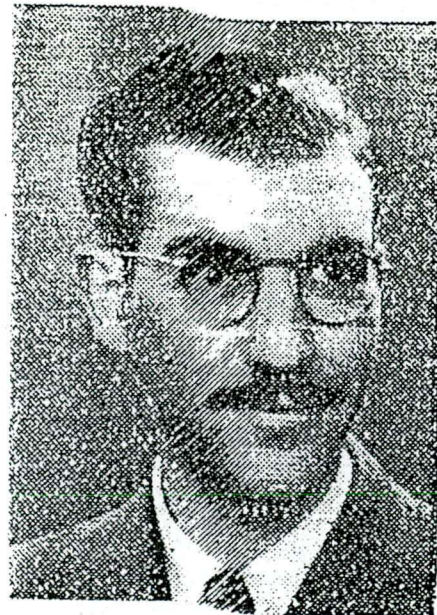

אלנדרב יוסף

בן מאיר ובדור. נולד בה' בטבת תרפ"ד (1924) בירושלים. ממשפחת אלנדרב שהעמידה רבנים ועסקנים בהימן ובארץ ישראל. למד בתלמוד-תורה, בישיבות "פורת-יוסף", "שערי-ציון" ו"בית יוסף" של הספרדים, ובאחרונה למד בישיבת "מרכז הרב". הוסמך לרבנות ולמד גם מלאכת מוהל וחוננות. מנעוריו היה פעיל בהקניית ערכי התורה והדת לחוגי הנוער. רבותיו וחבריו מפליגים בשבח התנהגותו,

בשלמות הרעיון והמעשה הן בקיום המצוות שבין אדם למקום והן בנועם הליכותיו עם הבריות ונכונותו לעזור לזולת. קידש את השם בחייו ובמותו. אם כל כרב לומד ומלמד ב"ישיבה" היה יכול לפטור את עצמו מגיוס, התנדב לשירות קרבי בהגנת ירושלים. גם בתוך סערת הרוחות והקרבות הוסיף להגות בתורה בכל שעה פנויה בלי להתרשל במילוי חובתו הצבאית. חבריו מספרים הרבה על אומץ-לבו הן במלחמה באויב והן בהצלת נפשות.

שעות מספר לפני כניסת ההפוגה השניה לתקפה, כשחש להציל נפשות באזור בתי מנדלבוים מבית שחבלן ערבי התקרב אליו, נפגע ונפל ביום 18.7.1948. נקבר בשייך-באדר א'. בכ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים. חבריו ומוקיריו בישיבת "מרכז הרב" הוציאו לזכרו קובץ מאמרי הלכה ודברי הערכה והוקרה.